

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

(א) [לעיל ב:]; (ג) חולין ס:;
 (א) זהו סוד מסורת הקבלה
 ואין להבינו כמשמעו מ"ו כי
 כל כבודה בת מלך פנימה,
 (ד) [בס"א:]; ע"ן;
 (ה) [במדבר כח:]; (ו) [וש"ע
 מוספות זמנים ג. ד"ה לא
 יכתוב];

תורה אור השלם

1. ושעיר עזים אחד
 לחטאת לך על עלת
 החקמי יקשה וינסכו:
 במדבר כח טו

מוסף רש"י

כל השעירים. כל שעיר
 מוסף, בין שעיר הנעשה
 בחוק דיום הכפורים, בין
 של רגלים בין של ראשי
 חודשים כפרתן שוה.
 טולן מכפרים על כל, בין
 על שאין בה ידיעה בתחלה
 ויש בה ידיעה לבסוף, בין
 על שאין בה ידיעה לא
 בתחלה ולא בסוף, בין על
 טעור שאכל את הטמא,
 ופקדו מיתה ושלמה
 שאירעה בין זה לזה, אבל
 שעיר הנעשה בפנים לא
 נחלקו עליו שאינו מכפר
 עם אלו ולא אלו חולין את
 מליטו כשם זה ידיעה
 בתחלה ואין זה ידיעה
 בסוף כדלמך בגמ' (שעיר
 ב:). חטא שאין מכיר
 בו אלא ה' יהא שעיר
 זה מכפר. ושאר השעירים
 להמדיס ממנו (במדבר כח
 טו). שנאמר בו לה'.
 צטלהו רגלים תבי ושעיר
 חטאת אחד ולא תבי כחו
 לה' (חולין טו:).

כפרתן שוה. ונפקא מינה לטומאה שאירעה בין זה לזה: **אלא למאי הלכתא איתקש.** הואיל דלאו לידעה איתקוש כדתנן בזמנא [ג]: **אינו מכפר בשאר עבירות.** אלא בטומאת מקדש וקדשיו כדדרשינן לעיל [ז]: **מאי טעמא דרבי יהודה.** דלמך כל האחרים מכפרין על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף חוץ משל יוה"כ: **לחטאת לה'.** בשל ראש חודש כמיב: **הביאו כפרה.** להפיס דעתה של לזנה: **א"כ.** ללכדר"ש בן לקיש לחודיה הוא דלמא: **ונכפר נמי אשאר עבירות.** כל חטא שלא נודע דהא קרא סתמא כמיב: **וזה כל זמן קצו.** שעיר יוה"כ לחי'ין: **מה זה אינו מכפר בו'.** דהא איתקש לפנימי: **הא נמי כדפנה דבי רבי ישמעאל.** הואיל וזה כל כו' ויליף להו אי מדראש חדש אי מדיוס הכפורים: **מרובה כפרו.** של יוה"כ שהוא מכפר על כל עבירות תאמר ברגלים ואע"ג דכתיב זהו לכפר (ו) אימא לא מכפרי אמדי דעון כרת: **התם**

אלא אחת בשנה: ולר' ישמעאל דאמר אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף בר קרבן הוא שעיר הנעשה בחוץ אמאי מכפר על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף האי שעירי הרגלים ושעירי ראשי חודשים מכפרין סבר לה כר"מ דאמר (ב) כל השעירים כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדשיו אלא למאי הלכתא איתקש חיצון לפנימי מה פנימי אינו מכפר בשאר עבירות אף חיצון אינו מכפר בשאר עבירות: על שאין בה ידיעה בתחלה ולא בסוף שעירי רגלים ושעירי ראשי חודשים מכפרין דברי ר' יהודה: **א"ר יהודה** אמר שמואל מ"ט דר' יהודה אמר קרא ושעיר עזים אחד לחטאת לה' חטא שאין מכיר בו אלא ה' יהא שעיר זה מכפר והאי מביעי ליה לכדר"ל (ג) דאמר ר"ל מה נשתנה שעיר של ר"ח שנאמר בו לה' אמר הקב"ה שעיר זה יהא כפרה (ד) על (ה) שמייעטתי את הירח א"כ לימא קרא על ה' מאי לה' לכדאמרן ואימא כוליה להכי הוא דאתא א"כ נימא קרא חטאת ה' מאי לה' שמעת מינה תרתי ונכפר נמי אפי" בשאר עבירות תנא דבי ר' ישמעאל הואיל וזה בא בזמן קבוע וזה בא בזמן מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו אף זה אינו מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו אף זה אינו מכפר הרגלים מנלן וכי תימא הא נמי כדתנא דבי ר' ישמעאל איכא למיפרך אי מדראש חדש שכן תדיר אי מדיום הכפורים שכן מרובה כפרתו וכי תימא הא

לכלל חטאת רצבי ישמעאל וי"ל דמ"מ טפי אחי לכלל חטאת יש זה ואין זה דדבר שיש זה ידיעה מעיקרו בקל יכול לזכר מדבר שלא היה לו ידיעה מעולם ולפי המסקנא דרבי ישמעאל סבר לה כר"מ דכל השעירים כפרתן שוה אחי שפיר דלא מ"ל נפיק מיפך דהא דר"ח כתיב לה' שאין מכיר בו אלא ה' ואי"ת לרבי ישמעאל למאי אינטריך לכל חטאתם וי"ל כי היכי דלא נימא דנכפר כפרה גמורה: **בבב"ר** לא דוקא כר"מ דר"מ צעני ידיעה בתחלה דקתני לקמן דכולהו מכפרין על שאין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף ואילו לר' ישמעאל האי צר קרבן הוא: **מאי טעמא דר' יהודה.** ואי"ת מאי קצעי הא ע"כ ליכא לאוקומה לכפרה דרגלים ודר"ח אלא צאין זה ואין זה דליש זה ידיעה בתחלה או בסוף פנימי וחיצון מכפרין וי"ל דצעני מאי טעמא דמכפרי אטומאת מקדש וקדשיו אימא בשאר עבירות מה משום דנין דבי ר' ישמעאל הא איכא למיפרך כדפריך בסמוך מה ליוה"כ שכן מרובה כפרתו ומשני לחטאת לה' חטאת שאין מכיר אלא ה' ויבין דמכפר אלא זה ואין זה לא שייך למיפרך מה ליוה"כ כו' דגילוי מילתא בעלמא הוא דחטאת דקרא היינו טומאת מקדש וקדשיו כדאמר בסמוך: **שעיר** זה יהא בפרה ע"י. פירש בערוך שעיר זה כפרה לישראל ועלי לקבוע זמן כפרה זו וקצעתו צר"ח להפיס דעתה של ירח: **הוא"ו** וזה בא בזמן קבוע. פ"ה שעיר חיצון וכן י"ל דאי מפנימי גמר בסמוך דפריך מה ליוה"כ שכן מרובה כפרתו ה"ל למיפרך שכן נכנס דמה לפני ולפנים ועוד אדיליף מפנימי לילף משעיר המשלח דמכפר אשאר עבירות אע"ג דשעיר המשלח אין קרבן פנימי נמי לאו קרבן גמור הוא דנשדך חוץ למחנה ואית לן למילף טפי משעיר המשלח דהוי חוץ מחוץ אכל השתא דגמר מחיצון ניחא טפי דמזו אהדדי טפי משעיר המשלח וניחא נמי דאינטריך לעיל היקישא דחיצון מכפר מפנימי דאין ללמוד מפנימי מבנין אב דחוץ מפנימי לא ילפינן ואי"ת אי מחיצון גמר תפשוט מהכא דדבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד צננין אב דחיצון גופיה אב דמכפר אטומאת מקדש וקדשיו אלא משום דהוקש לפנימי ובעיא היא צפ" אחיבו מקומן (ובתים דף ג.) וי"ל דהאי לא חשיב בנין אב אלא גילוי מילתא בעלמא כדמוכח בסמוך והשתא נמי א"ש דקאמר ואיתקוש שעירי רגלים לשל ר"ח אע"ג דשל ר"ח לא ידעינן אלא צננין אב דחיצון ומחיצון מהיקשא דפנים וצקונטרס פירש בסמוך דדבר הלמד צננין אב חוזר ומלמד בהיקש וילפינן שעירי רגלים מר"ח אע"ג דר"ח לא ידעינן אלא צננין אב מיוה"כ וא"א לומר כך דהא בעיא היא צפרק אחיבו מקומן (שם דף ג.) אי דבר הלמד צננין אב חוזר ומלמד בהיקש אי לא ועוד דהכא גרע מדבר הלמד בהיקש דאין חוזר ומלמד בהיקש כדפ"ה גופיה בסמוך דהכא שעירי ראשי חודשים גמרינן משעיר החיצון דגמר בהיקש מפנימי(ו):

אף זה אינו מכפר בו'. ואין להקשות וילף מהאי בנין אב דליכפר נמי ר"ח אכפרה דחיצון דהא איתקש חיצון לפנימי שלא תהא כפרתו פעמים בשנה ועוד דלענין זה איכא למיפרך מה ליוה"כ שכן מרובה כפרתו דהשתא ליכא למימר גילוי מילתא הוא דקרא דר"ח לא משמע אלא אלאין זה ואין זה: **שעירי** רגלים מנ"ט. הכא אין לפרש מנין דלא מכפרי נמי אשאר עבירות כדצעני לעיל אדר"ח דא"כ מאי פריך בסמוך שכן תדיר שכן מרובה כפרתו אדרבה כ"ש דילף מהתם דאע"ג דחמירי לא מכפרי נמי אשאר עבירות אלא יש לפרש מנלן דמכפרי אטומאת מקדש וקדשיו דאיכא כרת אימא דלא מכפר אלא בשאר עבירות דליכא כרת כיון דאין כפרתו מפורשת ולא דמי לדר"ח שפורשת דחטא שאין מכיר בו משמע כל חטאים שאינם ידועים כדפירש הקונטרס בסמוך ולהכי צעני מנלן דלא מכפרי נמי אשאר עבירות ולהכי נמי חשיב לה בסמוך גילוי מילתא בעלמא: **שבב"ר** מרובה כפרתו. פ"ה מרובה כפרה של יום והדין עמו דאין לפרש שמכפר על טומאת מקדש וקדשיו דאית בהן כרת דהא היא גופיה צענין למילף ואי"ת והיכי צעני למילף מדיוה"כ והא דבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד צננין אב ומה צריך פירכא דשכן כפרה מרובה וי"ל דאינטריך האי פירכא דלא ינלף מדר"ח דאי פרכת מה לדר"ח שכן תדיר נימא יוה"כ יוכיח אכל השתא דאיכא פירכא ליכא למימר תוכיח ואי"ת וילף צמא דאז מתרוייהו וי"ל דאיכא למיפרך שכן מרובה כפרתו דר"ח הואיל ותדיר חשיב קצת מרובה כפרה:

אסיקנא דשני השעירים הנעשה בחוץ והנעשה בפנים אינן מכפרים בשאר עבירות. אלא בטומאת מקדש וקדשיו בלבד: **מתני'** על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף כו'. מאי טעמא דכתיב ושעיר עזים אחד לחטאת לה'. חטא שאין מכיר בו אלא ה'. שעיר זה מכפר (ב) ואחריתו יהא כפרה לפני שמייעטתי את הירח. ואקשי' [ויכפר] שעיר ר"ח אשאר עבירות. ודחינן תנא דבי ר' ישמעאל הואיל וזה בא בזמן קבוע ושעיר יום הכפורים בא בזמן קבוע. מה שעיר יום הכפורים אין מכפר אלא בטומאת מקדש וקדשיו. אף זה כן.

(א) אולי צ"ל ואמרינן מ.